

BIBLIOTECA ȘCOLARULUI

Alecu
RUSSO

CÂNTAREA
ROMÂNIEI

LITERA

biblioteca școlarului

Alecu
RUSSO
—◆—
CÂNTAREA ROMÂNIEI

INTERNĂȚIONAL
BUCUREȘTI — CHIȘINĂU

APRECIERI

În epoca dinaintea de 1848, în Moldova critic, numai un om ca A. Russo, cu cultura lui francezică și liberală dinaintea de 1848 și de după 1830, anul ce se numea în istorie anul slavei, cu temperamentul lui entuziast, visător, generos, cu mintea lui largă și învleagătoare, cu firea lui blândă, unduioasă, dezmiardătoare, bogată, izvorătoare de gânduri și de simțiri, a putut deveni reprezentativ.

G. Ibrăileanu, *Spiritul critic în cultura românească*, Casa de editură Litera, Chișinău, 1997, p. 85.

Russo ni se dovedea... în această operă mai renumită a lui, posesorul unui "simfonizant", pe care, în același fel și cu aceleași caracteristici, proza românească nu-l manifestase mai înainte... Mulțimea conjuncțiilor "și" în *Cântarea României* lucrează ca un "legatto" muzical, menită să elimine articulația logică și oarecum spațială a propozițiilor și să sublinieze continuitatea lor metodică. Nimic mai mult ca Russo n-a folosit în proza noastră acest vechi "și" biblic, procedeu magic și incantatoriu...

Tudor Vianu, *Arta prozatorilor români*, Casa de editură Litera, Chișinău, 1997, p. 44, 45.

Numele lui A. Russo se leagă de obicei de *Cântarea României*, asupra paternității căreia s-a discutat îndelung... Grandilocvența profetică și împerecheată cu un ermetism conspirativ. Istoria patriei se evocă în viziuni enigmatice, întrerupte de aforisme și sentințe terifiante. Ceea ce e mai consistent în această răsucire de neguri retorice aparține apocalipticului...

G. Călinescu, *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*. Ediția a II-a, revizuită și adăugită, Editura Minerva, București, 1986, p. 191.

Russo a fost, desigur, o inteligență critică, reprezentativă, utilă în ceasul său și un polemist viguros, admirabil prin justele și înaltele argumente; dar nu se poate trece cu vederea sensibilitatea sa deschisă peisajului și

amintirilor, generozitatea inimii =i nobilul entuziasm adus]n serviciul ideilor de na`ionalitate =i de progres. Prin aceste din urm[calit[ ]i este un spirit]nrudit cu N. B[ ]lcescu...

+erban Cioculescu, *Al. Russo*. —]n *Istoria literaturii rom`ne moderne de +erban Cioculescu, Vladimir Streinu, Tudor Vianu, Editura didactic[=i pedagogic[, Bucure=ti, 1971, p. 68.*

]n istoria dezvolt[rii culturii noastre moderne, A. Russo ocup[un loc de prim-plan]n faza — decisiv[— a procesului de interferen\[=i — adesea — de coliziune]ntre tradi`ie =i inova`ie, concep`ia promovat[ de el, a unei evolu`ii determinat[lucid, f[r[traumatisme d[un[ ]toare de structur[, fiind aceea care s-a =i impus p`n[ la urm[. Al[ ]turi de Kog[ ]lniceanu =i ]n linia acestuia — de arhitect al culturii rom`ne moderne — Russo este unul din spiritele cele mai efervescent constructive]n epoc[.

G. Iva=cu, *Istoria literaturii rom`ne, I, Editura =tiin`ific[, Bucure=ti, 1969, p. 454.*

Prin *C`ntarea Rom`niei*, Alecu Russo intr[ ]n sfera romantismului me-
sianic... Rom`nia este evocat[ ]ntr-o istorie alegoric[,]n tablouri de un sim-
bolism aproape obscur, profetic,]n viziuni apocaliptice, c`nd vine vorba de
du=manii ei din vremi de restri=te, cu]nsenin[ri de \ar[a fericirii, c`nd se
c`nt[ frumuse`ile p[m`ntului natal... cu accente revolu`ionare c`nd poetul
profet al semnelor vremii invoc[ ]mpotriva asupritorilor “blestemele v[ ]duvelor
s[ ]race, sudoarea oamenilor aruncat[ca pleava, hrana s[ ]rmanilor mistui`i,
mo=tenirea copiilor r[ ]pit[...”

Ion Rotaru, *O istorie a literaturii rom`ne, Editura Minerva, Bucure=ti, 1971, p. 170—171.*

]n *C`ntarea Rom`niei*, dominant[este retorica romantic[, grandilocven`a
poetic[, proprie scriitorilor genera`iei de la 1848. Cititorul este introdus ne-
mijlocit]n cadrul realit[ ]lor zugr[ ]vite, este determinat s[participe cu toat[
sensibilitatea lui la desf[ ]urarea faptelor evocate, scriitorul adres`ndu-se di-
rect, prin]ntreb[ri tulbur[ ]toare, prin exclama`ii desprinse din ad`ncul inimii
=i sim`virii sale. Poemul are o dubl[tonalitate, una elegiac[=i alta viguroas[,
]mpletindu-se continuu, ca]ntr-o simfonie,]n care repetarea laitmotivului
corespunde cu reluarea versetelor.

Teodor V`rgolici, Prefa`\ la volumul: Alecu Russo, *C`ntarea Rom`niei, Editura Minerva, Bucure=ti, 1980, p. 175.*

Raport`ndu-l la experien\ele =i strategiile narative moderne, am putea spune c[ Alecu Russo nu at`t scrie, c`t doar inten\ioneaz[ s[ scrie, identific`nd naratorul cu eul sau cu dacul, personajul narator cu care... se contope=te. Acest eu sau acest dac se plimb[prin toate zonele con=tiin\ei =i mai cu seam[prin aceea a substratului original, dacic al ei, b`ntuit[de "suvenirele antichit[\ii".

Alecu Russo este, esen\ialmente, un scriitor al hiaturilor, al golurilor, al sp[rturilor ontologice ce apar]ntre prezent =i trecut, cuv`ntul care traduce starea de spaim[=i de derut[permanent[este "nedeslu=it".]ns[=i amintirea trecutului, prin ea]ns[=i, genereaz[o zare a Nedeslu=itului, care se coloreaz[existen\ial, c[ci, de=i pare c[se umple cu un con\inut negativ al p[rerilor de r[u, al resemn[rrii, durerii, cu "pr[p[stii de]ndoial["], ea este totu=i o zare a plinului sau m[car a]mplinirii posibile. Exist[,]n lucr[rile lui Russo, un uria= con de umbre sonore =i]nmiresmate cu v`rful ascu\it spre origini. Sunt sunetele =i miresmele vechimii celei mai vechi, care formeaz["patriarhala mo=tenire".

*Cuget[rile, Amintirile, C`ntarea Rom`niei, Piatra Teiului, Studii na\ionale, Holera, St`nca Corbului, Soveja, Decebal =i +tefan cel Mare* constituie ]n fond un singur c`ntec de lacrimi, ale c[rui "linii pl`ng[toare" (mo=tenite de la cronicari, precum zice]n *Amintiri*) se p[trund de melancolia *Bibliei* =i care poate fi numai al unui neam nec[jit.

Mihai Cimpoi, *Sfinte firi vizionare, CPRI "Anons S. Ungurean", Chi=in[u, 1995, p. 164—165.*